

31998L0033

21.7.1998

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 204/29

DYREKTYWA 98/33/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 22 czerwca 1998 r.

zmieniająca art. 12 dyrektywy Rady 77/780/EWG w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe, art. 2, 5, 6, 7, 8 oraz załączniki II i III do dyrektywy Rady 89/647/EWG w sprawie wskaźnika wypłacalności instytucji kredytowych i załącznika II do dyrektywy Rady 93/6/EWG art. 2 w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

pod warunkiem, że ujawniana informacja podlega właściwym gwarancjom tajemnicy zawodowej.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 57 ust. 2 zdanie pierwsze i trzecie,

- (2) Dyrektywa Rady 89/647/EWG z dnia 18 grudnia 1989 r. w sprawie wskaźnika wypłacalności instytucji kredytowych⁽⁵⁾ ocenia aktywa i pozycje pozabilansowe zgodnie z ich stopniem ryzyka kredytowego.

uwzględniając wniosek Komisji⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽²⁾,

- (3) Kościoły i związki wyznaniowe które, ustanowione jako osoby prawne podlegające prawu publicznemu, pobierają podatki zgodnie z przepisami uprawniającymi je do tego, niosą ze sobą ryzyko kredytowe podobne do władz regionalnych i lokalnych; zgodnie z tym, należy konsekwentnie zapewnić właściwym władzom możliwość traktowania rozszczeń w stosunku do kościołów i związków wyznaniowych w taki sam sposób jak rozszczeń względem lokalnych rządów i władz, gdzie te kościoły i związki wyznaniowe pobierają podatki; jednakże możliwość zastosowania obciążenia w wysokości 0 % w stosunku do rozszczeń względem lokalnych rządów i lokalnych władz nie rozciąga się na rozszczenia w stosunku do kościołów i związków wyznaniowych wyłącznie na podstawie prawa pobierania przez nie podatków.

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 189b Traktatu⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pierwsza dyrektywa Rady (77/780/EWG) z dnia 12 grudnia 1977 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe⁽⁴⁾ zezwala na wymianę informacji między właściwymi władzami i niektórymi innymi władzami lub organami w obrębie Państwa Członkowskiego lub między Państwami Członkowskimi; niniejsza dyrektywa zezwala także na zawarcie przez Państwo Członkowskie porozumień o współpracy zapewniających wymianę informacji z właściwymi władzami państw trzecich; do celów spójności, upoważnienie do zawierania umów w sprawie wymiany informacji z państwami trzecimi powinno zostać rozszerzone tak, aby włączyć wymianę informacji z niektórymi innymi władzami lub organami w tych krajach,

- (4) Dyrektywa Komisji 94/7/WE z dnia 15 marca 1994 r. dostosowująca dyrektywę Rady 89/647/EWG w sprawie wskaźnika wypłacalności instytucji kredytowych zgodnie z techniczną definicją „banków rozwoju wielostronnego”⁽⁶⁾ w tym Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego; niniejszy Fundusz stanowi nową i jedyną strukturę współpracy w Europie w celu wzmocnienia rynku wewnętrznego, wspierania ożywienia gospodarczego w Europie i spójności gospodarczej i społecznej.

(1) Dz.U. C 208 z 19.7.1996, str. 8 oraz Dz.U. C 259 z 26.8.1997, str. 1.

(2) Dz.U. C 30 z 30.1.1997, str. 13.

(3) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 1997 r. (Dz.U. C 132 z 28.4.1997, str. 234), wspólne stanowisko Rady z dnia 9 marca 1998 r. (Dz.U. C 135 z 30.4.1998, str. 32) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 1998 r. (Dz.U. C 152 z 18.5.1998). Decyzja Rady z dnia 19 maja 1998 r.

(4) Dz.U. L 322 z 17.12.1977, str. 30. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/13/WE (Dz.U. L 66 z 16.3.1996, str. 15).

(5) W rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. d) pkt 7 dyrektywy 89/647/EWG, waga 100 % powinna być zastosowana do niewniesionej części kapitału subskrybowanego przez

(5) Dz.U. L 386 z 30.12.1989, str. 14. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 98/32/WE (Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 29).

(6) Dz.U. L 89 z 6.4.1994, str. 17.

- instytucje kredytowe w Europejskim Funduszu Inwestycyjnym.
- (6) Kapitał Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego zarezerwowany dla subskrypcji przez instytucje finansowe jest ograniczony do 30 %, z czego 20 % ma być wniesione na początku w czterech rocznych ratach po 5 % każda; stosownie do tego, 80 % nie zostaje wniesione, pozostając zobowiązaniem warunkowym członków Funduszu; uwzględniając określony cel Rady Europejskiej, wyrażony przy tworzeniu Funduszu zachęcenia banków komercyjnych do uczestnictwa, taki udział nie powinien prowadzić do negatywnych skutków i wydaje się bardziej odpowiednim zastosowanie wagi 20 % do nie wniesionej części kapitału subskrybowanego.
- (7) Załącznik I do dyrektywy 89/647/EWG, który dotyczy klasyfikacji pozycji pozabilansowych, określa niektóre pozycje jako pozycje pełnego ryzyka i odpowiednio stosuje wagę 100 %; art. 6 ust. 4 wspomnianej dyrektywy stanowi, że „gdy pozycje pozabilansowe zawierają wyraźne gwarancje, zostaną walone tak jakby zostały obciążone na rzecz raczej gwaranta, a nie strony przeciwnej. Gdy potencjalne narażenie powstałe z transakcji pozabilansowych jest w pełni i całkowicie zabezpieczone, w sposób spełniający wymagania właściwych władz, przez pozycje aktywów uznanych, na mocy ust. 1 lit a) pkt 7 lub ust. 1 lit. b) pkt 11 za zabezpieczenia, obowiązują wagi 0 % lub 20 % w zależności od zabezpieczenia, o którym mowa”.
- (8) Rozliczenie pochodnych instrumentów pozagiełdowych, zapewnione przez izby rozrachunkowe, działające jako centralni kontrahenci, odgrywa ważną rolę w niektórych Państwach Członkowskich; w kalkulacji ryzyka kredytowego w nadzorze ostrożnościowym właściwe jest uznanie korzyści wynikających z takiego rozliczania w kategoriach ograniczenia ryzyka kredytowego oraz związanego z nim ryzyka systematycznego; bieżące i potencjalne przyszłe ryzyka wynikające z rozliczanych kontraktów na pozagiełdowe instrumenty pochodne muszą być w pełni zabezpieczone, zaś narastanie ryzyk izb rozrachunkowych poza wartość rynkową zabezpieczenia, musi być wyeliminowane po to, by w okresie przejściowym rozliczane pozagiełdowe instrumenty pochodne były do celów nadzoru ostrożnościowego traktowane tak samo, jak giełdowe instrumenty pochodne; właściwe władze muszą zapewnić wymagany poziom marż początkowych i marż odchyleń oraz jakość i poziom ochrony wynikającej z zabezpieczenia.
- (9) Należy również uwzględnić przypadki, gdy gwarancja jest zabezpieczona przez rzeczywiste zabezpieczenie w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. c) pkt 1 odnośnie pozycji pozabilansowych, które są zabezpieczeniami lub gwarancjami o charakterze substytutów kredytu.
- (10) W rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a) pkt 2, 4 i 7 dyrektywy 89/647/EWG, wagę zerową stosuje się do aktywów stanowiących roszczenia wobec rządów centralnych i banków centralnych strefy A lub objętych ich wyraźną gwarancją oraz wobec aktywów zabezpieczonych papierami wartościowymi rządów centralnych lub banków centralnych strefy A; w rozumieniu art. 7 ust. 1 wspomnianej dyrektywy, Państwa Członkowskie mogą, pod pewnymi warunkami, stosować wagę zerową względem aktywów stanowiących roszczenia wobec ich własnych rządów regionalnych i władz lokalnych oraz wobec osób trzecich, a także pozycji pozabilansowych utrzymywanych w imieniu osób trzecich a gwarantowanych przez te rządy regionalne i władze lokalne.
- (11) Artykuł 8 ust. 1 dyrektywy 89/647/EWG stanowi, że Państwa Członkowskie mogą zastosować wagę 20 % wobec aktywów, które są zabezpieczone, w sposób spełniający wymagania właściwych władz, jako zabezpieczenia w formie papierów wartościowych wystawionych przez regionalne lub lokalne władze strefy A; zabezpieczenia w formie papierów wartościowych wystawionych przez regionalne lub lokalne władze Państw Członkowskich powinny być rozpatrywane jako gwarantowane przez wspomniane regionalne lub lokalne władze w rozumieniu art. 7 ust. 1, w celu umożliwienia właściwym władzom stosowania wagi zerowej w stosunku do aktywów i pozycji pozabilansowych zabezpieczonych w ten sposób, ponownie z zastrzeżeniem warunków ustanowionych we wspomnianym ustępie.
- (12) Załącznik II do dyrektywy 89/647/EWG opisuje traktowanie pozycji pozabilansowych zwykle określanych jako pozagiełdowe instrumenty pochodne dotyczące oprocentowania i kursów wymiany walut w kontekście obliczania wymogów kapitałowych instytucji kredytowych.
- (13) Artykuł 2 ust. 1 lit. a), art. 2 ust. 2, art. 2 ust. 3 lit. b) i art. 2 ust. 6 oraz art. 3 ust. 1 i 2 niniejszej dyrektywy i jej Załącznik są zgodne z pracą międzynarodowego forum nadzorców bankowych nad subtelnym i pod niektórymi aspektami bardziej rygorystycznym traktowaniem przez władze kontrolne ryzyk kredytowych nieodłącznie związanych z

pozagiełdowymi instrumentami pochodnymi, w szczególności rozszerzeniem obowiązkowego zabezpieczenia kapitału pozagiełdowych instrumentów pochodnych, dotyczące aspektów innych niż oprocentowanie i kursy wymiany walut oraz możliwością wzięcia pod uwagę wpływu ograniczenia ryzyka uznanych przez właściwe władze porozumień w sprawie umownego kompensowania pozycji przy obliczaniu wymogów kapitałowych dla potencjalnych przyszłych ryzyk kredytowych nieodłącznie związanych z pozagiełdowymi instrumentami pochodnymi.

- (14) Zasady przyjęte na szerszym międzynarodowym poziomie w stosunku do instytucji kredytowych działających na płaszczyźnie międzynarodowej i grup instytucji kredytowych w licznych państwach trzecich, które konkurują ze wspólnotowymi instytucjami kredytowymi, pozwolą na bardziej subtelne traktowanie pozagiełdowych instrumentów pochodnych przez organ kontrolny; ta subtelność zezwoli na bardziej właściwe przymusowe pokrycie kapitału, uwzględniając wpływ ograniczenia ryzyka uznanych przez organy kontrolne postanowień umownych o kompensowaniu pozycji na potencjalne przyszłe ryzyka kredytowe.

- (15) W przypadku wspólnotowych instytucji kredytowych, podobnie subtelny nadzór nad pozagiełdowymi instrumentami pochodnymi, w tym możliwość uwzględnienia wpływu ograniczenia ryzyka uznanych przez władze kontrolne postanowień umownych o kompensowaniu pozycji na potencjalne przyszłe ryzyka kredytowe, może zostać osiągnięte jedynie w drodze zmiany dyrektywy 89/647/EWG.

- (16) W celu zapewnienia instytucjom kredytowym i przedsiębiorstwom inwestycyjnym konkurującym na obszarze Wspólnoty wyrównanych szans, niezbędna jest spójność w nadzorowaniu ich działalności w zakresie pozagiełdowych instrumentów pochodnych, a może to jedynie zostać osiągnięte w drodze dostosowywania dyrektywy Rady 93/6/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych ⁽¹⁾.

- (17) Niniejsza dyrektywa jest najbardziej właściwym sposobem osiągnięcia wyznaczonych celów i nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Artykuł 12 ust. 3 dyrektywy 77/780/EWG otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa Członkowskie mogą zawierać porozumienia o współpracy, zapewniające wymianę informacji, z właściwymi władzami państw trzecich lub z władzami lub organami państw trzecich w rozumieniu ust. 5 i 5a, tylko wówczas, gdy ujawniona informacja podlega gwarancjom tajemnicy zawodowej, co najmniej równoważnym do określonych w niniejszym artykule. Taka wymiana informacji musi służyć do celów wykonywania czynności nadzorczych przez wspomniane władze lub organy.

W przypadku, gdy informacja pochodzi z innego Państwa Członkowskiego, nie może zostać ujawniona bez wyraźnego zezwolenia właściwych władz, które ją udostępniły, i gdzie sytuacja tego wymaga, jedynie do celów, dla których wspomniane władze udzieliły swojej zgody.”

Artykuł 2

W dyrektywie 89/647/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 dodaje się tiret w brzmieniu:

„— »uznane giełdy« oznaczają giełdy uznane przez właściwe władze, które:

- i) funkcjonują regularnie,
- ii) są regulowane przepisami, wydanymi lub zatwierdzonymi przez właściwe władze państwa siedziby giełdy, które określają warunki dla działalności giełdy, warunki wejścia na giełdę, a także warunki, które muszą zostać spełnione przez kontrakt, zanim będzie on mógł stać się przedmiotem obrotu giełdowego,
- iii) podlegają procedurom rozrachunkowym, które zapewniają, że kontrakty wymienione w załączniku III spełniają wymagania dziennego pokrycia przy zapewnieniu właściwej ochrony w opinii właściwych władz.”;

- b) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 11.6.1993, str. 1.

„Właściwe władze mogą także rozumieć pod pojęciem regionalnych i lokalnych władz kościoły i związki wyznaniowe ustanowione jako osoby prawne podlegające prawu publicznemu, w zakresie pobierania przez nie podatków zgodnie z uprawnieniami je do tego przepisami. Jednakże uprawnienie określone w art. 7 nie ma w tym przypadku zastosowania”.

2. W art. 5 ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku pozycji pozabilansowych określonych w art. 6 ust. 3, potencjalne koszty zastąpienia kontraktów w przypadku niedotrzymania warunków przez kontrahenta, zostaną wyliczone przy pomocy jednej z dwóch metod określonych w załączniku II.”

3. W art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Część kapitału niewpłaconego podjętego w Europejskim Funduszu Inwestycyjnym może być obciążona stawką 20 %”;

b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Metody wymienione w załączniku II stosuje się do pozycji pozabilansowych wymienionych w załączniku III z wyjątkiem:

- umów będących przedmiotem obrotu na uznanych giełdach,
- umów walutowych (z wyjątkiem umów dotyczących złota) o pierwotnym terminie zapadalności 14 dni kalendarzowych lub krótszym.

Do dnia 31 grudnia 2006 r., właściwe władze Państw Członkowskich mogą zwolnić ze stosowania metod określonych w załączniku II pozagiełdowe umowy, rozliczone przez izbę rozrachunkową, w przypadku gdy ta ostatnia występuje jako strona umowy, natomiast wszyscy uczestnicy każdego dnia w pełni zabezpieczają ryzyko, jakie stanowią dla izby rozrachunkowej, zapewniając w ten sposób ochronę obejmującą zarówno ryzyko bieżące jak i potencjalne przyszłe ryzyko. Należy spełnić wymagania właściwych władz, co do poziomu bezpieczeństwa gwarantowanego ustalonym zabezpieczeniem zgodnie z ust. 1 lit. a) pkt 7 oraz co do wyeliminowania powstania dla izby rozrachunkowej ryzyka wykraczającego poza wartość

rynkową ustalonego zabezpieczenia. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o stosowaniu przez nie tej opcji”;

c) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa Członkowskie mogą zastosować ważenie 50 % wobec pozycji pozabilansowych, stanowiących poręczenia lub gwarancje o charakterze substytutów kredytu, w pełni gwarantowanych, w celu spełnienia wymagań właściwych władz, zastawem hipotecznym spełniającym warunki wymienione w ust. 1 lit. c) pkt 1, z zastrzeżeniem prawa poręczyciela do takiego zabezpieczenia”.

4. W art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 po wyrazach „lokalne władze” dodaje się co następuje: „lub zabezpieczone
„ , w celu spełnienia wymagań właściwych władz, których to dotyczy, przez zabezpieczenie w formie papierów wartościowych wyemitowanych przez regionalne lub lokalne władze”;
- b) w ust. 2 po wyrazach „ten ostatni” dodaje się co następuje: „ , w tym zabezpieczenie w formie papierów wartościowych”.

5. Artykuł 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 7 ust. 1 Państwa Członkowskie mogą stosować wagę 20 % w stosunku do aktywów, które są zabezpieczone, w celu spełnienia wymagań zainteresowanych właściwych władz, przez zabezpieczenia w formie papierów wartościowych wyemitowanych przez regionalne lub lokalne władze ze strefy A, przez depozyty umieszczone w instytucjach kredytowych strefy A innych niż instytucje pożyczkowe, lub przez zaświadczenia depozytu lub podobnych instrumentów wystawionych przez instytucje kredytowe”.

6. Załączniki II i III zostają zmienione lub zastąpione zgodnie z częścią A i B Załącznika do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

W dyrektywie 93/6/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. Artykuł 2 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. »pozagiełdowe instrumenty pochodne« oznaczają pozycje pozabilansowe, wobec których stosuje się, zgodnie z art. 6 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 89/647/EWG, metody określone w załączniku II wspomnianej dyrektywy”.

2. W załączniku II pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W celu wyliczenia wymogów kapitałowych ich pozagiełdowych instrumentów pochodnych, instytucje stosują art. II do dyrektywy 89/647/EWG. Wskaźniki korygujące ryzyko stosowane względem odpowiednich stron zostaną ustalone zgodnie z art. 2 ust. 9 niniejszej dyrektywy.

Do dnia 31 grudnia 2006 r., właściwe władze Państw Członkowskich mogą odstąpić od stosowania metod ustanowionych w załączniku II kontrakty w obrocie pozagiełdowym, zabezpieczone przez izbę rozrachunkową, w przypadku gdy ta ostatnia występuje jako strona umowy, natomiast wszyscy uczestnicy każdego dnia w pełni zabezpieczają ryzyko, jakie stanowią dla izby rozrachunkowej, zapewniając w ten sposób ochronę obejmującą zarówno ryzyko bieżące jak i potencjalne przyszłe ryzyko. Należy spełnić wymagania właściwych władz, co do poziomu bezpieczeństwa gwarantowanego ustalonym zabezpieczeniem zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. a) pkt 7 dyrektywy 89/647/EWG oraz co do wyeliminowania powstania dla izby rozrachunkowej ryzyka wykraczającego poza wartość rynkową ustalonego zabezpieczenia. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o stosowaniu przez nie tej opcji”.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania

niniejszej dyrektywy nie później niż w terminie 24 miesięcy od momentu jej wejścia w życie i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wymienione środki zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które zostaną przyjęte w odniesieniu do zagadnień, których dotyczy niniejsza dyrektywa.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 22 czerwca 1998 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. M. GIL-ROBLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

J. CUNNINGHAM

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

A. W załączniku II do dyrektywy 89/647/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. Nagłówek otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II

TRAKTOWANIE POZYCJI POZABILANSOWYCH”;

2. Punkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wybór metody

W celu oceny ryzyka kredytu związanego z umowami wymienionymi w załączniku III pkt 1 i 2, instytucje kredytowe mogą wybrać, za zgodą właściwych władz, jedną z metod określonych poniżej. Instytucje kredytowe, które obowiązane są dostosowywać się do art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/6/EWG, muszą stosować metodę 1 określoną poniżej. W celu oceny ryzyka kredytu związanego z umowami wymienionymi w załączniku III pkt 3, wszystkie instytucje kredytowe muszą stosować metodę 1 opisaną poniżej”;

3. W pkt 2 tabelę 1 zastępuje się tabelą:

”TABELA (1) (2)

Termin płatności (3) (4)	Kontrakty oprocentowane	Kontrakty dotyczące kursów wymiany walut i dotyczące złota	Kontrakty dotyczące akcji przedsiębiorstw	Kontrakty dotyczące metali szlachetnych z wyjątkiem złota	Kontrakty dotyczące towarów innych niż metale szlachetne
Jeden rok lub mniej	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Ponad jeden rok, mniej niż pięć lat	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Ponad pięć lat	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

(1) Kontrakty, które nie zaliczają się do żadnej z pięciu kategorii wskazanych w niniejszej tabeli, będą traktowane jako kontrakty dotyczące towarów innych niż metale szlachetne.

(2) Dla kontraktów z wielokrotną wymianą kapitału, oprocentowanie musi być pomnożone przez liczbę płatności pozostających do realizacji zgodnie z kontraktem.

(3) Dla kontraktów, sporządzonych w celu uregulowania zaległości po określonych datach płatności i w przypadku gdy warunki są ponownie ustalane, tak, że wartość rynkowa kontraktu wynosi zero w określonych datach, termin płatności byłby równy terminowi pozostałemu do daty następnego ponownego ustalenia. W przypadku kontraktów oprocentowanych, spełniających te kryteria i o terminie wymagalności powyżej jednego roku, oprocentowanie będzie nie niższe niż 0,5 %.

Do celów skalkulowania potencjalnego przyszłego ryzyka zgodnie z krokiem b) właściwe władze mogą zezwolić instytucjom kredytowym w terminie do dnia 31 grudnia 2006 r. na stosowanie następujących stawek procentowych w miejsce określonych w tabeli 1 pod warunkiem, że instytucje te stosują opcję określoną w art. 11a dyrektywy 93/6/EWG dla kontraktów w rozumieniu załącznika III pkt 3 lit. b) i c):

Tabela 1a

Termin płatności	Metale szlachetne (z wyjątkiem złota)	Metale podstawowe	Produkty rolne (miękkie)	Inne, w tym produkty energetyczne
Jeden rok lub mniej	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Ponad jeden rok, mniej niż pięć lat	5 %	4 %	5 %	6 %
Ponad pięć lat	7,5 %	8 %	9 %	10 %”

4. W tabeli 2 pozycja w pierwszym rzędzie trzeciej kolumny otrzymuje brzmienie:

„Kontrakty dotyczące kursów wymiany walut i złota”.

5. Na końcu w pkt 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Dla metod 1 i 2 właściwe władze muszą zapewnić, że kwota nominalna, którą należy wziąć pod uwagę, stanowi właściwy miernik ryzyka nieodłącznie związanego z kontraktem. W przypadku, gdy na przykład, kontrakt przewiduje zwielokrotnienie przepływów środków pieniężnych, kwota nominalna musi być dostosowana, aby uwzględnić wpływ tego zwielokrotnienia na strukturę ryzyka tego kontraktu”.

6. W pkt 3 lit. b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Właściwe władze mogą uznać za zmniejszający ryzyko umów o kompensowaniu pozycji obejmujących kontrakty walutowe o pierwotnym terminie zapadalności 14 dni kalendarzowych lub krótszym, pisemne opcje lub podobne pozycje pozabilansowe, do których niniejszy Załącznik nie stosuje się, ponieważ ryzyko kredytowe, którego dotyczą, jest nieznaczące lub nie występuje. Jeśli, opierając się na pozytywnej lub negatywnej wartości rynkowej tych kontraktów, włączenie ich do kolejnej umowy o kompensowaniu pozycji może spowodować wzrost lub spadek wymogów kapitałowych, właściwe władze muszą nałożyć na swoje instytucje kredytowe obowiązek stosowania jednolitego traktowania.”

7. W pkt 3 lit. c) ii) akapit pierwszy i słowa wprowadzające oraz akapit drugi tiret pierwsze otrzymują brzmienie:

„ii) Inne umowy o kompensowaniu pozycji

Przy stosowaniu metody 1:

w kroku a) bieżący koszt wymiany kontraktów włączonych do umowy o kompensowaniu pozycji może być otrzymany poprzez wzięcie pod uwagę rzeczywistego kosztu hipotetycznej wymiany netto, który wynika z umowy; w przypadku gdy kompensowanie pozycji prowadzi do zobowiązania netto wobec instytucji kredytowej, która oblicza koszt netto odtworzenia środków trwałych, bieżący koszt odtworzenia środków trwałych oblicza się jako »0«;

w kroku b) kwota potencjalnego przyszłego ryzyka kredytowego wszystkich kontraktów włączonych do umowy o kompensowaniu pozycji może zostać zmniejszona zgodnie z następującym równaniem:

$$PCE_{red.} = 0,4 * PCE_{gross} + 0,6 * NGR * PCE_{gross}$$

gdzie:

— $PCE_{red.}$ = obniżona wielkość potencjalnego przyszłego ryzyka kredytowego z określoną drugą stroną włączoną w prawnie obowiązującą dwustronną umowę o kompensowaniu pozycji,

— PCE_{gross} = wielkość ogółem potencjalnego przyszłego ryzyka kredytowego wszystkich kontraktów z określoną drugą stroną, które są włączone w prawnie obowiązującą dwustronną umowę o kompensowaniu pozycji i są wyliczane w drodze mnożenia ich założonych wartości zasadniczych przez wartości procentowe wyszczególnione w tabeli 1,

— NGR = stosunek »netto — do — brutto«: według uznania właściwych władz albo:

i) osobne obliczenia: kosztów zamiany netto wszystkich kontraktów włączonych w prawnie obowiązującą dwustronną umowę o kompensowaniu pozycji z określoną drugą stroną (licznik) i koszt zamiany brutto dla wszystkich kontraktów włączonych do prawnie obowiązującej dwustronnej umowy o kompensowaniu pozycji z tą stroną (mianownik), albo

ii) obliczenia łączne: iloraz sumy kosztu netto odtworzenia środków trwałych obliczany na bazie dwustronnej dla wszystkich stron umowy, uwzględniający kontrakty włączone do prawnie obowiązujących umów w sprawie kompensowania pozycji (licznik) i kosztu brutto odtworzenia środków trwałych dla wszystkich kontraktów włączonych do prawnie obowiązujących umów w sprawie kompensowania pozycji (mianownik).

Jeśli Państwo Członkowskie zezwala instytucjom kredytowym na wybór metody, należy konsekwentnie stosować wybraną metodę.

W celu obliczenia potencjalnego przyszłego ryzyka kredytowego zgodnie z powyższym wzorem, umowy, które dokładnie do niego pasują, a także zostały włączone do umowy o kompensowaniu pozycji może zostać rozpatrzone jako pojedynczy kontrakt z ekwiwalentem wartości nominalnej w stosunku do wpływów netto. Dokładnie dopasowanymi umowami są walutowe kontrakty terminowe typu forward lub podobne umowy, których zakładany kapitał jest równy przepływowi środków pieniężnych, jeżeli wymagalność przepływu środków pieniężnych przypada na tę samą datę waluty w pełni lub częściowo w tej samej walucie.

Przy stosowaniu metody 2 krok a)

- dokładnie dopasowane umowy włączone do umowy o kompensowaniu pozycji mogą być brane pod uwagę jako pojedyncza umowa z zakładanym kapitałem równym przychodom netto, zakładana wysokość kapitału jest mnożona przez wartości procentowe wymienione w tabeli 2”.

B. Załącznik III do dyrektywy 89/647/EWG otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK III

RODZAJE POZYCJI POZABILANSOWYCH

1. Kontrakty oprocentowane:
 - a) jednowalutowe swapy procentowe;
 - b) swapy bazowe;
 - c) procentowe transakcje terminowe typu forward;
 - d) procentowe transakcje terminowe typu futures;
 - e) zakupione opcje procentowe;
 - f) inne umowy o podobnym charakterze.
 2. Umowy wymiany walut i kontrakty dotyczące złota:
 - a) krzyżowe swapy procentowe;
 - b) walutowe transakcje terminowe typu forward,
 - c) walutowe transakcje terminowe typu futures,
 - d) zakupione opcje walutowe,
 - e) inne umowy o podobnym charakterze,
 - f) umowy dotyczące złota o charakterze podobnym a)-e).
 3. Umowy o charakterze podobnym do wymienionych w pkt 1 lit. a)-e) i pkt 2 lit. a)-d) dotyczące innych pozycji, dotyczące:
 - a) akcji przedsiębiorstwa;
 - b) metali szlachetnych z wyjątkiem złota;
 - c) towarów innych niż metale szlachetne;
 - d) innych umów o podobnym charakterze.”
-